

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 9Co/191/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1214218760
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 07. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Posluchová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2020:1214218760.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Posluchovej a členov senátu JUDr. Magdalény Florekovej a JUDr. Romana Huszára v právnej veci žalobcu: ELNEA, a.s., so sídlom Ivánska cesta 10, Bratislava, IČO: 35 819 171, zastúpeného spoločnosťou JUDr. Peter Kubík, advokát, s.r.o. so sídlom Staré Grunty 162, Bratislava, IČO : 47 233 931 proti žalovanému: Bratislavská vodárenská spoločnosť, a.s., so sídlom Prešovská 48, Bratislava, IČO: 35 850 370, zastúpenému spoločnosťou ius aegis, s.r.o., Ferienčíkova 7, Bratislava, IČO : 36 857 203 o zriadenie vecného bremena, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bratislava II č.k. 18C/212/2014-460 zo dňa 24. apríla 2019 takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdzuje.
Žalovaný má voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zamietol žalobu žalobcu o zriadenie vecného bremena spočívajúceho v povinnosti žalobcu strpieť stavbu podzemného vedenia výtlačného vodovodného potrubia postaveného na základe stavebného povolenia na vodnú stavbu č. D.-J.-XXXX vydaného dňa 7.11.2008 za náhradu vo výške 44.300,- €. Vychádzal zo zistenia, že žalobca sa kúpou v r. 2002 stal vlastníkom pozemkov na ktorom sa nachádza výtlačné vodovodné potrubie. Pôvodný vodovod vystavaný v 60-tych rokoch 20. storočia sa nachádzal na pozemku parc. č. XXXX/XX, je nefunkčný a v spore v konaní bol označený ako "holá rúra v zemi". Vodohospodárska stavba označená ako Výtlačné vodovodné potrubie F. XXX - A., C. L.. sa nachádza, okrem iného, na pozemkoch vo vlastníctve žalobcu parc. č. XXXX/XX, XXXX/XX. Z Rozhodnutia č. D.-J.-XXXX zo dňa 7.11.2008 zistil, že Obvodný úrad životného prostredia v Bratislave Odbor štátnej vodnej správy, Karloveská 4, Bratislava povolil stavebníkovi - Bratislavská vodárenská spoločnosť a.s., Prešovská 48, Bratislava, uskutočnenie vodnej stavby: "Bratislava, Tomášikova ul. - Rekonštrukcia výtlačného vodovodného potrubia DN XXX - X. etapa - 1. úsek od km X,XXX po km X,XXX, 2. úsek od km X,XXXX km po km X,XXX." Účelom stavby bola rekonštrukcia výtlačného vodovodného potrubia F. XXX. Z odôvodnenia rozhodnutia je zrejmé, že o vydanie povolenia vodnej stavby požiadala spoločnosť INPROKON, s.r.o., Šustekova 16, Bratislava, zastupujúca stavebníka (žalovaného). V konaní neboli vznesené žiadne záporné námietky ani stanoviská a žalobca vyslovil so stavbou súhlas, čo vyplýva z listu zo dňa 10.7.2008. Žalobca preukazoval hodnotu vecného bremena znaleckými posudkami. Keďže táto všeobecná hodnota vecného bremena bola medzi stranami sporná, súd na návrh oboch strán sporu nariadil znalecké dokazovanie na určenie výšky ocenenia vecného bremena. Znalecká organizácia Technická univerzita v Košiciach vo svojom Znaleckom posudku č. XX/XXXX zo dňa 10.3.2017 stanovila všeobecnú hodnotu vecného bremena - vodovodného potrubia uloženého na pozemku, parc. č. XXXX/XX, XXXX/XX, XXXX/XX (516m²) vo výške 44 300,- €.

1.1. Svoje rozhodnutie zdôvodnil ust. § 119 ods. 2 ;§ 135c ods. 1, 2 a 3 Občianskeho zákonníka; § 19 ods. 1 a 5; § 20 ods. 4 zák. č. 442/2002 Z. z. o verejných vodovodoch a verejných kanalizáciách dospel k záver, že žalobe nie je možné vyhovieť. Uviedol, že žalobca sa v konaní domáhal usporiadania pomerov medzi vlastníkom pozemku (žalobca) a vlastníkom neoprávnenej stavby (žalovaný) v súlade s § 135c ods. 3 OZ. Pod stavbou na cudzom pozemku je treba rozumieť stavbu, ktorá bola postavená na pozemku, ktorého vlastníkom nie je stavebník. Pod cudzím pozemkom v zmysle § 135c OZ je treba rozumieť každý pozemok, ku ktorému nemá zhotoviteľ stavby vlastnícke alebo iné právo umožňujúce mu stavbu na pozemku realizovať. Žalobca za neoprávnenú stavbu označil podzemné vedenie výtlačného vodovodného potrubia postavené na základe stavebného povolenia. Rozsah vecného bremena žalobca vymedzil odkazom na geometrický plán z ktorého vyplýva, že vecné bremeno má byť v rozsahu práva uloženia inžinierskych sietí s ochranným pásmom v šírke 6 m. Žalobca aj sám opakovane v konaní uvádzal, že predmetom konania je zriadenie vecného bremena za náhradu na ochranné pásmo verejného vodovodu. Podľa § 135c ods. 3 OZ súd môže zriadiť za náhradu vecné bremeno, ktoré je nevyhnutné na výkon vlastníckeho práva k stavbe. Ochranné pásmo verejného vodovodu nie je stavbou, ani nie je vymedzením plochy, ktorá je nevyhnutná na výkon vlastníckeho práva k stavbe verejného vodovodu. Ochranné pásmo verejného vodovodu slúži k bezprostrednej ochrane verejného vodovodu pred poškodením a na zabezpečenie prevádzkyschopnosti, a to tým, že je zakázané v ochrannom pásme vykonávať určité činnosti (§ 19 ods. 5 zák. č. 442/2002 Z. z.). Vymedzenie rozsahu vecného bremena podľa § 135c ods. 3 OZ rozsahom ochranného pásma verejného vodovodu, ktoré je stanovené zák. č. 442/2002 Z. z., teda nie je správne. Súd však v tomto smere bol viazaný petitom žaloby, nakoľko žalobca vymedzil rozsah vecného bremena, ktorého zriadenia sa domáhal, odkazom na geometrický plán č. XXXX/XXXX zo dňa 12.9.2011 vyhotoveného GEOVIA, s.r.o. Geometrický plán by sa v prípade, že by súd žalobe vyhovel, stal súčasťou rozsudku, a bol by podkladom pre zápis vecného bremena do katastra nehnuteľností. Súd však aj v prípade, že by dospel k záveru, že rozsah vecného bremena má byť menší resp. iný, ako je uvedený v geometrickom pláne, nemohol robiť zásahy do tohto geometrického plánu, žiadnym spôsobom ho meniť alebo upravovať, a preto musel žalobu v celom rozsahu zamietnuť.

1.2. Pokiaľ by aj bola predmetom konania náhrada za nútené obmedzenie užívania nehnuteľnosti z dôvodu určenia pásma ochrany verejného vodovodu podľa § 20 ods. 4 zák. č. 442/2002 Z. z., tento nárok bol v čase podania žaloby už prekludovaný (pričom súd na preklúziu prihliada ex offa). Z citovaného ustanovenia totiž vyplýva, že náhradu si môže vlastník nehnuteľnosti uplatniť u vlastníka verejného vodovodu do jedného roka odo dňa vzniku núteného obmedzenia užívania nehnuteľnosti, a ak mu tento nevyhovie alebo je nečinný, môže si vlastník nehnuteľnosti svoje právo uplatniť na súde do 6 mesiacov odo dňa, keď uplatnil nárok u vlastníka verejného vodovodu. Zo zhodných tvrdení strán sporu vyplýva, že stavba potrubia bola ukončená v roku 2012. Nútené obmedzenie užívania nehnuteľnosti žalobcu tak vzniklo najneskôr na konci roku 2012, pričom žaloba bola podaná na súd až dňa 1.8.2014, teda zjavne po uplynutí zákonnej lehoty (súd však opätovne pripomína, že tento nárok nebol predmetom konania).

1.3. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 C.s.p. Keďže žalovaný mal v konaní úspech v celom rozsahu, súd mu priznal plnú náhradu trov konania.

2. Rozsudok odvolaním v zákonom stanovenej lehote napadol žalobca vytýkajúc súdu prvej inštancie, že rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia. S právnym posúdením súdu v bode 17 o tom, že ochranné pásmo verejného vodovodu nie je stavbou, a nie je ani vymedzením plochy, ktorá je nevyhnutná na výkon vlastníckeho práva k stavbe verejného vodovodu nemožno súhlasiť. V zmysle § 3 ods. 7 zák. č. XXX/XXXX verejné vodovody a verejné kanalizácie sú vodnými stavbami podľa osobitného predpisu, ktorým je zákon číslo 364/2004 Z.z. vodný zákon. Pásmo ochrany verejného vodovodu slúži k činnosti vodovodu a to tým, že zabezpečuje jeho ochranu a tiež jeho prevádzkyschopnosť, preto je nevyhnutnou súčasťou stavby verejného vodovodu a nemôže existovať samostatne. Ochranné pásmo vodovodu je práve tá časť pozemku, na ktorej je obmedzené vlastnícke právo jeho vlastníka, keďže vodný zákon v § 19 ods. 5 zakazuje v tomto pásme vykonávať tam určené činnosti. Po zamietnutí žaloby z dôvodu údajného nesprávneho vymedzenia rozsahu vecného bremena súd prvej inštancie v bode 18 uvádza, že sa nemožno domáhať v danom prípade ani zriadenia vecného bremena za náhradu podľa § 135c ods. 3 Občianskeho zákonníka, ale len práva na náhradu podľa ustanovenia § 20 ods. 4 zákona číslo 442/2002 Z.z., ktoré je už prekludované. V danom prípade ide o neoprávnenú stavbu, a ani prípadným vyplatením náhrad podľa tohto ust. by nebol vyriešený problém neoprávnenosti stavby a neexistencie práva k pozemku. Predmetom tohto konania je vyriešenie právnej situácie, ktorú výslovne rieši ustanovenie § 135c Občianskeho zákonníka, teda situácie, keď niekto zriadi stavbu na cudzom pozemku, hoc na to nemá právo. Ustanovenie § 20 zák. č. 442/2002 sa otázkou oprávnenosti zriadenia stavby na cudzom pozemku vôbec nezaobera ani ho nerieši. Žalovaný nemá vlastnícke právo, ani iné právo v zmysle § 139 ods. 1 stavebného zákona k pozemku na ktorom postavil stavbu

verejného vodovodu, ale disponuje len neformálnym súhlasom žalobcu so zriadením stavby, ktorý však nezakladá vlastnícke, ani iné právo k pozemku žalobcu, preto je stavba verejného vodovodu postavená na pozemku žalobcu neoprávnenou stavbou. Posúdenie neoprávnenosti stavby je predbežnou otázkou vo veci zriadenia vecného bremena za náhradu podľa §135c ods. 3 Občianskeho zákonníka, ktorou sa súd prvej inštancie vôbec nezaoberal. Súd nezodpovedal základné právne otázky, či žalovaný má alebo nemá právo k pozemku žalobcu, ktoré by ho oprávňovalo mať na cudzom pozemku stavbu. Súd síce cituje tvrdenie žalovaného, že mu podľa predchádzajúcej právnej úpravy malo vzniknúť právo vecného bremena zo zákona, ale neuvádza či sa s týmto tvrdením stotožnil. Podľa žalobcu nevzniklo, a to s poukazom na judikatúru vylučujúcu retroaktívny vznik takéhoto práva. Nevysvetlil prečo nejde o prípad podľa § 135c Občianskeho zákonníka. Žalobca trvá na tom, že žalovaný má na pozemku žalobcu zriadenú neoprávnenú stavbu. Vo vzťahu k pozemku žalobcu nemá žalovaný žiadne práva v zmysle § 58 stavebného zákona a tento stav je potrebné vyriešiť výslovne postupom v zmysle § 135c Občianskeho zákonníka z dôvodu ktorého navrhuje aby odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvej inštancie tak, že žalobe o zriadenie vecného bremena za náhradu v celom rozsahu vyhovie a žalobcovi prizná náhradu trov konania.

3. Žalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalobcu uviedol, že zdôvodnenie nesprávneho právneho posúdenia vecí súdom vidí žalobca v domnelom pochybení súdu pri posúdení, že ochranné pásmo verejného vodovodu nie je stavbou a nie je ani vymedzením plochy, ktorá je nevyhnutná na výkon vlastníckeho práva k stavbe verejného vodovodu a preto vymedzenie rozsahu vecného bremena rozsahom ochranného pásma verejného vodovodu je nesprávne, ako aj o údajnej nesprávnej právnej úvahe pri aplikácii ustanovenie § 20 ods. 4 zákona číslo XXX/XXXX Z.z. o verejných vodovodoch a verejných kanalizáciách. Žalovaný sa stotožňuje s právnym posúdením súdu ohľadom nesprávnosti vymedzenia rozsahu vecného bremena. Zrekonštruovaná časť verejného vodovodu nie je nehnuteľnosťou, a teda nie je ani stavbou na účely § 135c Občianskeho zákonníka. Z toho dôvodu na zrekonštruovanú časť verejného vodovodu nie je možné aplikovať ustanovenie § 135c Občianskeho zákonníka. Správne súd aplikoval špeciálny právny predpis zákon o verejných vodovodoch a verejných kanalizáciách. Žalobca vymedzil rozsah vecného bremena priloženým geometrickým plánom tak, že má byť zriadené v rozsahu práva uloženia inžinierskych sietí s ochranným pásmom v šírke 6m. Žalobca nepreukázal určenie ochranného pásma predmetného verejného vodovodu rozhodnutím v súlade s § 19 ods. 3. Inžinierske siete na pozemku žalobcu boli vybudované skôr než žalobca predmetný pozemok nadobudol. V čase, v ktorom mal žalobca vedomosť o umiestnení inžinierskych sietí, z dôvodu ktorého nie je možné vyvodiť, že by bol rekonštrukciou vodohospodárskej infraštruktúry obmedzený v obvyklom užívaní. Žalobcom vymedzený rozsah vecného bremena v geometrickom pláne nie je správny, nakoľko toto vymedzenie obsahuje aj pásmo rekonštruovanej časti verejného vodovodu. Zdôvodnenie právneho záveru súdu prvej inštancie je nie len správne, ale aj dostatočne presvedčivo zdôvodnené. Aplikácia občianskeho zákonníka nie je možná, keďže rekonštruovaná časť verejného vodovodu nie je stavbou v zmysle občianskeho zákonníka a účelom zriadenia ochranného pásma verejného vodovodu nie je usporiadanie pomerov medzi vlastníkom stavby a vlastníkom pozemku k nevyhnutnému výkonu vlastníckeho práva, ale bezprostredná ochrana zariadenia pred vonkajším poškodením a zabezpečenie jeho prevádzkyschopnosti. Žalovaný realizoval rekonštrukciu časti už existujúceho verejného vodovodu na základe rozhodnutia, ktoré bolo vydané v rámci správneho konania, ktorého účastníkmi bol aj žalobca, ktorý neuplatnil žiadne stanoviská, ani námietky. Ak žalobca uvádza, že medzi stranami existovala zmluva o budúcej zmluve, mal sa domáhať uzatvorenia zmluvy v zmysle tejto zmluvy, a nie domáhať sa zriadenia vecného bremena. Z uvedených dôvodov navrhuje aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil a priznal náhradu trov odvolacieho konania.

4. Žalobca v replike zotrval na svojich doterajších právnych záverov, súhlasí s tvrdením, že by úprava zákona o verejných vodovodoch a verejných kanalizáciách vylučovala aplikáciu občianskeho zákonníka o stavbe vodovodu vo vlastníctve žalovaného, avšak naďalej platí, že ide o neoprávnenú stavbu. Práve využitie § 135c Občianskeho zákonníka túto otázku rieši. Nebolo povinnosťou žalobcu domáhať sa uzavretia zmluvy o vecnom bremene v zmysle zmluvy o budúcej zmluve.

5. Žalovaný v duplike poukázal na rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky číslo konania IV ÚS 126 /2010-27 zo dňa 18.3.2010. Nie všetky výsledky stavebnej činnosti sú v zmysle občiansko - právnych predpisov stavby. Ochranné pásmo verejného vodovodu nie je stavbou, ani nie je vymedzením plochy, ktorá je nevyhnutná na výkon vlastníckeho práva k stavbe verejného vodovodu. Ak žalobca tvrdí, že je na svojich vlastníckych právach obmedzený, mal sa domáhať primeranej náhrady v zmysle zákona o verejných vodovodoch a verejných kanalizáciách v prekluzívnej lehote a nie v zmysle § 135c odsek 3 Občianskeho zákonníka. Rozsudok súdu prvej inštancie považuje za vecne správny.

6. Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací preskúmal a prejednal vec v zmysle § 379 a § 380 ods. 1 C.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania (rozsudok bol odvolacím súdom verejne vyhlásený podľa § 378 ods. 1 v spojení s § 219 ods. 3 C.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné. Súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol rozhodujúci skutkový stav, zodpovedajúcim spôsobom opísal priebeh konania a stanoviská strán sporu k prejednávanej veci, citoval právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednaný prípad a z ktorých vyvodil svoje právne závery. Prijatý záver o nedôvodnosti žaloby v odseku 17 a 18 napadnutého rozsudku zrozumiteľne vysvetlil. Odôvodnenie odvolaním napadnutého rozsudku dalo odpoveď na skutkovo a právne relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, keď v dostatočnom rozsahu súd prvej inštancie zodpovedal, prečo nebolo žalobe vyhovie. Súd prvej inštancie teda svoje rozhodnutie patričným spôsobom odôvodnil (§ 220 ods. 2,3 C.s.p.) na ktoré odôvodnenie poukazuje aj odvolací súd a s ktorým sa s poukazom na ustanovenie § 387 ods. 2 C.s.p. stotožňuje.

7. K námietkam žalobcu v odvolaní (bližšie pozri odsek 2.) odvolací súd považuje za potrebné uviesť nasledovné.

7.1. Tvrdenie žalobcu, že v prípade vodovodného potrubia ide o neoprávnenú stavbu v zmysle § 135c Občianskeho zákonníka neobstojí. Stavba vodovodného potrubia bola realizovaná Krajským vodohospodárskym rozvojovým a investičným strediskom v Bratislave v rokoch 1966 až 1968 ako súčasť stavby „Bratislava II. vodný zdroj, W.. A. - E. C., vodojem K., privádzacie a výtlačné potrubie Js 1400 - Js 1200, zásobovacie potrubie Q. XXX (Zásobné potrubie F. K. - W.). Stavba teda bola v rokoch 1966 až 1968 postavená v súlade v tomto období platnými ustanoveniami zákona č. 11/1955 Zb. o vodnom hospodárstve. V zmysle zákona č. 138/1973 Zb. o vodách (vodný zákon), ktorým bol zrušený zákon č. 11/1955 Zb. a to ust. § 37a ods. 1,3 povinnosti vlastníka vodohospodárskej stavby sú vecnými bremenami. S poukazom na v súčasnosti platný zákon č. 442/2002 Z.z. o verejných vodovodoch a verejných kanalizáciách a o zmene a doplnení zákona č. 276/2001 Z.z. o regulácii v sieťových odvetviach a to ustanovenia § 42 ods. 3 (Prechodné ustanovenia) oprávnenia k cudzím nehnuteľnostiam, ako aj obmedzenia ich užívania, ktoré vznikli pred účinnosťou tohto zákona, zostávajú nedotknuté, v dôsledku čoho sú námietky žalobcu o retroaktívnom vzniku vecného bremena neopodstatnené. Keďže ide o zákonné vecné bremeno je toto vecné bremeno vlastníka povinný rešpektovať v nevyhnutnej miere a v rozsahu. Povinnosť rešpektovať takto vzniknuté zákonné vecné bremeno zostáva zachované aj po vydaní Rozhodnutia Obvodného úradu životného prostredia v Bratislave, Odbor štátnej vodnej správy č. D.-J.-XXXX zo dňa 07.11.2008 (č.l. 33), ktoré je rozhodnutím o rekonštrukcii verejného vodovodu, čo expressis verbis vyplýva z jeho obsahu, čím úvaha žalobcu o vzniku novej stavby nemá právny základ.

7.2. Vzhľadom na uvedené skutočnosti mal a má žalovaný v zmysle § 139 ods. 1 písm. b) zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon) iné právo k stavbe vyplývajúce z vecného bremena spojeného s pozemkom, ktoré ho oprávňovalo zriadiť na ňom požadovanú stavbu a následne aj jej rekonštrukciu. Existencia tohto práva vylučuje, keďže sa nejedná o neoprávnenú stavbu možnosť domáhať sa zriadenia vecného bremena (a to povinnosť žalobcu strpieť stavbu vodovodného potrubia za náhradu v prospech žalovaného) v zmysle ustanovenie § 135c ods. 3 Občianskeho zákonníka, tak ako správne tento nárok posúdil súd prvej inštancie.

8. Ďalšími námietkami žalobcu uvedenými v odvolaní sa vzhľadom na svoje závery v predchádzajúcich odsekoch odvolací súd bližšie nezoberal, keď tieto nie sú spôsobilé privodiť iné právne hodnotenie stavu veci. Ústavný súd vo svojich rozhodnutiach konštantne pripomína a odvolací súd sa s týmto v plnej miere stotožňuje, že všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranami konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných stranami konania. Preto odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované právo strán konania na spravodlivé súdne konanie (napr. IV. ÚS 115/03, II. ÚS 44/03, III. ÚS 209/04, I. ÚS 117/05, IV. ÚS 112/05).

9. Ak teda súd prvej inštancie žalobu žalobcu ako nedôvodnú zamietol, rozhodol vo výroku vecne správne a odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods.1 a 2 C.s.p. potvrdil.

10. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1, v spojení s § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 C.s.p.. Nakoľko odvolací súd odvolaniu žalobcu nevyhovel a napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdil, mal žalovaný v odvolacom konaní plný úspech a vznikol mu nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania v zmysle § 262 ods. 2 C.s.p. rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

11. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších zákonov, § 393 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a/ pri riešení ktorej sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/ (§ 422 ods.1 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§424 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii (§ 427 ods.1 prvá veta C.s.p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods.2 C.s.p.).

Dovolaťel musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolaťela musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a/ dovolaťelom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého inštancie ,

b/ dovolaťelom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého inštancie ,

c/ dovolaťel v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého inštancie (§ 429 ods.2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods.1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolaťel uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods.2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolaťel uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods.2 C.s.p.).